

Utstilling

.....

Følsomhetens ruin

STAVANGER

Et godt eksempel på hvordan Prosjektrom Normanns kan brukes som et laboratorium for samtidskunsten

Her er et interessant samarbeid, et tverrestetisk prosjekt hvor forfatter Victoria Kielland og Ellen Ringstad skaper en helhetlig installasjon av lyd og objekt i Prosjektrom Normanns. Kurator er Marte Danielsen Jølbo, som har fått de to til å utnytte dette lille prosjektrommet maksimalt.

Inspirert av den svenske forfatteren Sara Stridbergs håndtering av begrepet kjønns melankoli, viser Kielland og Ringstad fram prosjektrommets nakenhet og tomhet. Jeg står midt i rommet, og der er nesten bare meg her, bortsett fra Kiellands tekst, som leses av en kvinnestemme – en sår fortelling som kommer mot meg fra to høyttalere og som henvender seg til "du" og "deg". Teksten handler ikke minst om kroppslige, sanselige erfaringer, framstilt med sårbarhet og kanskje lengsel. Den er iscenesatt med enkle lydeffekter, og den er en monolog. Jeg vet ikke hvem den henvender seg til – til meg? Til én som ikke lenger er i rommet, det fysiske og kvinnens mentale, emosjonelle rom?

Det fysiske rommet avgrenses på den ene siden av en halvt gjennomskinnelig folievegg. Den viser seg å bestå av plastikkfragmenter samlet opp i Stavanger, smeltet sammen til en hel duk og strøket glatt. Plastsøppel, altså, nå forvandlet til en enkel sansevegg. Jeg ser i denne veggen ruinfragmenter av vår sivilisasjon, plukket opp og utnyttet på en ny måte.

Så står jeg der og opplever kunst som har tittelen "Det ruinrelaterte", i et rom som i seg selv er en postindustriell ruin med spor av den virksomheten som engang ble drevet her. Den gang var lokalet en del av en fabrikk, i dag en del av byens historie; som kunst er rommet isolert til en resonansbunn for den snakkende kvinnens kroppslige erfaringer, her isolert til kjerner i et tap, altså til en melankolsk stemning. For kvinnen er jo ikke her selv; jeg hører kun et slags ekko av hennes tanker. Som om jeg var en Orfeus som har snudd seg etter sin Euridike. Det gjør vondt å lytte her, ikke bare pga. det som sies. For lyttingen forstyrres hele tiden av enda en ruin: på den ene veggen er montert en lystavle med lysrør. Men selve tavlen, dekselet, mangler, så vi ser kun innmaten, hektisk blinkende lysrør i en uregjerlig puls som ikke lar seg fjerne i rommet. Det er en effektiv metafor for brutt harmoni og forstyrrer balanse, og en sterk fysisk intervensjon i mitt private rom.

Utstillingen er et godt eksempel på hvordan Prosjektrom Normanns kan brukes som et laboratorium for samtidskunsten, hvor ting prøves ut og finner sin form på andre måter enn i de godt etablerte galleriene.

TROND BORGEN

Utstilling

.....

- Prosjektrom Normanns
- Victoria Kielland og Ellen Ringstad, installasjon.
- Vises til og med 14. oktober.